

विमला

विमानः

विमोच

“प्रसविष्यन्ति तोयानि विमलानि महीधराः ।
विदर्शयन्तो विविधान् भूयश्चिन्तां च निर्भे-
रान् ॥”
चारुः । इति च शब्दरत्नावली । (यथा, माघि ।
६ । १३ ।

“रुचिघान्नि भर्भरि भृशं विमलाः
परलोकमभ्युपगते विविशुः ॥”
विमलः, पुं, (विगतो मलः पापं यस्मात् ।) अर्हन् ।
इति हेमचन्द्रः । (सुदुःखपुत्रः । यथा, भाग-
वते । ६ । १ । ४१ ।

“तस्योत्कलो गयो राजन् विमलश्च त्रयःसुताः ॥”
विमलदानं, स्त्री, (विमलं विशुद्धं दानम् ।) निव-
नेमित्तककाम्यदानम् । ईश्वरप्रोक्तनाथदानम् ।
यथा,—

“निवनेमित्तकं काम्यं विमलं दानमोरितम् ।
अद्वयवचनं यत्किञ्चिद्दोषयतेऽनुपकारिणे ।
अनुद्दिश्य फलं तत् स्यात् श्रेयसाय तु निव-
कम् ॥

यत्तु पापापशान्ते च दीयते विदुषां करे ।
नैमित्तिकं तदुद्दिष्टं दानं सद्भिरनुष्ठितम् ।
अपत्यविजयेऽन्वयस्वार्थं यत् प्रदोषते ।
दानं तत् काम्यमाख्यातमभिर्हमेपिक्तकः ॥
चेतसा सत्त्वयुक्तं दानं तद्भिन्नं स्तुतम् ॥”

इति गारुडे ५१ अध्यायः ॥

विमलमणिः, पुं, (विमलः स्वच्छो मणिः ।)
स्कटिकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

विमला, स्त्री, (विमल + टाप् ।) सप्रजा ।
इत्यमरः ॥ चामरकथा इति भाषा । (अस्याः
पर्यायो यथा,—

“शातला सप्रजा चारा विमला विदुषा च वा ।
तथा निगदिता भूरिषेना चर्मेकवेत्सपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
भूमिभेदः । इति मेदिनी । खे, १३१ । देवी-
भेदः । यथा,—

“यथास्वविमला कार्या शुद्धहारेऽवर्षसा ।
सुक्ताच्चस्रधारी च कमलशुकरा वरा ।
नावासनसमाख्या चेतमाल्याम्बरप्रिया ।
दधिचीरोदनाहारा कर्पूरमदचर्चिता ।
वितपङ्कजहोमेन राङ्गायुगुंपवर्हिनी ॥”
इति देवीपुराणे संवत्सरदेवताहितोपविश्र-
तिकाविधिः ॥ * ॥ अथ च ।

“पूजयेत् कश्चिकामधे वासुदेवन्तु गायकम् ।
विमला नायिका तस्य वासुदेवस्य कौर्षिता ॥”
इति कालिकापुराणे २२ अध्यायः ॥ * ॥

अपरच ।
“उत्कले नामिदेश्च विरजाश्चेन्न लभ्यते ।
विमला वा महादेवो जगन्नाथस्तु भैरवः ॥”
इति तन्त्रचूडामणौ ५१ प्रौढनिर्णयः ॥
(यथा च देवीभागवते । ७ । ३० । ६४ ।

“गयायां मङ्गला प्रोक्ता विमला प्रवचोत्तमे ॥”
विमलात्मकः, त्रि, (विमलो निर्मल आत्मा यस्य ।)
निर्मलः । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥

विमलाद्भिः, पुं, (विमलः अद्भिः ।) शत्रुश्रय-
पर्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥
विमलायकः, त्रि, निर्मलः । इत्यमरटीकायां
रायसुकुटः ॥

विमांसं, स्त्री, (विरुद्धं मांसम् ।) अशुद्धमांसम् ।
तत्तु कुकुरादिमांसम् । इति कैचित् ॥

विमाता, [ऋ] स्त्री, (विरुद्धा माता ।) मातृ-
सपत्नी । सत्मा इति भाषा । सा कनीयस्यपि
नमस्या । यथा, स्मृतिः ।

“मातुः पितुः कनीयांसं न नमेद् वयसाधिकः ।
नमस्कुर्यात् सुरोः पत्नीं भ्रातृजायां विमा-
तरम् ॥”

स्त्र्यर्घ्यसारे ।
“स्त्रियो नमस्या दृष्ट्वा च यथा पत्युरेव ताः ॥”
यतः पत्युर्व्यथा तास्त्रियो दृष्ट्वा अतः कनिष्ठा
अपि नमस्याः । इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥
विमातरजोनिवृत्तावपि पितामहधनविभाग-
कर्तव्यत्वम् । यथा दृष्टव्यतिः ।

“पितोरभावे भ्रातृणां विभागः संप्रदर्शितः ।
मातुर्निवृत्ते रजसि जीवतोऽपि श्रूयते ॥”
अत्र मातृपदं विमातरपरमपि पुत्रान्तरोत्पत्ति-
सम्भावनातौल्यात् । इति दायतत्वम् ॥ * ॥
अस्या अर्णश्रवं यथा । सोदरभाटभिर्विभागे
क्रियमाणि मात्रे पुत्रसमाप्तौ दातव्यः । समाश्र-
हारिणी माता इति वचनात्मातृपदस्य जननी-
परत्वात् न सपत्नीमातृपरत्वमपि । सहास्रुतस्य
सुखगौणत्वाद्युपपत्तेः । इति दायभागः ॥

विमातृजः, पुं, (विमातृजायते इति । विमातृ +
जन् + ङः ।) मातृसपत्नीपुत्रः । तत्पर्यायः ।
वैमात्रेयः २ । इत्यमरः ॥ वैमात्रः ३ । इति
जटाधरः ॥

विमानः, पुं स्त्री, (विगतं मानसुपमा यस्य ।)
देवरथः । तत्पर्यायः । योमयानम् २ । इत्य-
मरः । (यथा, कुमारसम्भवे । २ । ४५ ।
“भुवनालोकजप्रीतिः स्वर्गिभिर्नाभुभूयते ।
खिलीभूते विमानानां तदापातभयात् पथि ॥”
वाल्मीक्येण ॥ (तत्तु सप्तभूमिशब्दम् । यथा,
रामायणे । १ । ५ । १६ ।

“सर्व्वरत्नसमाकीर्णां विमानयज्ञप्रोभिताम् ॥”
“विमानोऽस्त्री देवयाने सप्तभूमौ च सद्युनि ॥”
इति तट्टीकाष्टतनिघण्टुः ।)
घोटकः । यानमात्रम् । इति मेदिनी । ने,
१३२ । (त्रि, परिच्छेदकम् । यथा, ऋग्वेदे ।
२ । ४० । ३ ।

“सोमापूषया रजसो विमानं
सप्तचक्रं रथमविश्रमन्तम् ॥”
“विमानं परिच्छेदकं सर्व्वमानमिदधः ॥” इति
तद्गायत्रे सायणः ॥ साधनम् । यथा, तत्रैव ।
३ । ३ । ४ ।

“पिता यज्ञानामसुरो विपश्चितो
विमानमग्नियुञ्जन् वाचताम् ॥”
“विमानं विमोचतेऽनेन फलमिति विमानं

यज्ञादिकर्मसाधनम् ॥” इति तद्गायत्रे सायणः ॥
विगतो मानो यस्येति चित्रम् । अदज्ञातः ।
यथा, भागवते । ५ । १२ । १० ।

“कहिंसचित्तु सुदरवान् विचिन्व-
त्तन्त्रिकाभिर्घोषितो विमानः ।
तत्राति हास्यं प्रति लम्बमानो
बलाद्विभ्रम्यन्वय तांस्ततोऽग्ने ॥”

विमार्गः, पुं, विपूर्व्वन्त्रघातोर्घन्प्रत्ययेन निव्यञ्जः ॥
सम्भाषणी । (विरुद्धो मार्गः ।) कुपयः ।
(यथा, शाकुन्तले ५ अङ्के ।

“निधमयसि विमार्गप्रस्थितानात्तदृक्कः
प्रशमयसि विवादं कल्पसि रचञ्चाय ॥”)
विसृक्तः, त्रि, (वि + सृच् + क्तः ।) विशेषेण सृक्तः ।
यथा,—

“येऽन्वेऽरविन्दाश्च विसृक्तमानिन-
स्त्वय्यस्तभावाद्दविशुद्धबुद्धयः ।
आरुह्य क्रकृष्य परं पदं ततः
पतन्वधो गार्हतयुग्मदृष्टयः ॥”

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे १४ अध्यायः ॥
लक्तः । (यथा, महाभारते । ७ । २८ । ३५ ।
“विसृक्तं परमास्त्रेण जहि पार्थ महासुरम् ।
वैरिणं शुधि दुर्द्धवं भगदत्तं सुरद्विषम् ॥”

पुं, माधवो । तत्पर्यायो यथा,—
“माधवो स्यात्तु वाक्पत्नी पुङ्क्तो मखकोऽपि च ।
अतिसृक्तो विसृक्तश्च कासुको भ्रमरोत्सवः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमभागे ॥)

विसृक्तिः, स्त्री, (वि + सृच् + क्तिन् ।) विमोचनम् ।
मोचः । यथा, प्रायश्चित्ततत्त्वे ।
“पितृभ्रमस्ये दिवि ये च नृत्ताः
स्वधामुजः काम्यफलाभिसन्धौ ।
प्रदानशक्ताः सकथेष्टितानां
विसृक्तिदा येऽगभिरुचिर्द्वेषु ॥”

विसृक्तः, त्रि, (विरुद्धं अणुशुक्लं सुखं यस्य ।)
वचिर्मुखः । विरतः । यथा,—
“आगमैः कथितैस्त्वं हि जनाद् महिसुखान्
कुरु ।
माश्च गोपय येन स्यात् दृष्टिरेवोत्तरोत्तरा ॥”
इति पाद्मोत्तरखण्डे शिवं प्रति विष्णुवाक्यम् ॥

विसृजः, त्रि, (विगता मुद्रा मुद्रबभावो यस्य ।)
प्रफुल्लः । इति हेमचन्द्रः ॥ सुदारहितश्च ॥
विमोचनं, स्त्री, (वि + मोच + ल्युट् ।) विमो-
चनम् । परित्यजनम् । यथा,—

“यं धर्मेकामार्थविसृक्तकामा
भजन्त इष्टां गतिमाप्नुवन्ति ।
किञ्चाशिशो रात्वपि देहमथयं
करोतु मेऽदभ्यदयो विमोचनम् ॥”
इति श्रीभागवते १०।८३ अध्यायः ॥

विमोचनं, स्त्री, (वि + सृच् + ल्युट् ।) दूरीकरणम् ।
विसृक्तिः । विपूर्व्वन्त्रघातोर्घन्प्रत्ययेन निव्य-
ञ्जम् ॥ (यथा, महाभारते । १ । १६० । १३ ।
“अथवाहं करिष्यामि कुलस्यास्य विमोचनम् ।
फलघंस्था भविष्यामि जला कर्मसुदुष्करम् ॥”

विमोचनं, स्त्री, (वि + सृच् + ल्युट् ।) दूरीकरणम् ।
विसृक्तिः । विपूर्व्वन्त्रघातोर्घन्प्रत्ययेन निव्य-
ञ्जम् ॥ (यथा, महाभारते । १ । १६० । १३ ।
“अथवाहं करिष्यामि कुलस्यास्य विमोचनम् ।
फलघंस्था भविष्यामि जला कर्मसुदुष्करम् ॥”

विमोचनं, स्त्री, (वि + सृच् + ल्युट् ।) दूरीकरणम् ।
विसृक्तिः । विपूर्व्वन्त्रघातोर्घन्प्रत्ययेन निव्य-
ञ्जम् ॥ (यथा, महाभारते । १ । १६० । १३ ।
“अथवाहं करिष्यामि कुलस्यास्य विमोचनम् ।
फलघंस्था भविष्यामि जला कर्मसुदुष्करम् ॥”